

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. П. , 29.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на осемнадесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Михаил А. Алексов

при участието на секретаря Биляна П. Миткова
като разгледа докладваното от Михаил А. Алексов Гражданско дело № 20201720104724 по описа за 2020 година

Производството е образувано по искова молба подадена от „ТОПЛОФИКАЦИЯ - П.” АД ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление гр. П. 2303 кв. „Мошино” ТЕЦ „Република”, представлявано от Изпълнителния директор, с искане да бъде установено спрямо ответника Община П. с ЕИК 000386751, със седалище и адрес на управление гр. П., пл. "Св. Иван Рилски" №1, представлявана от кмета с ЕГН , адрес гр. П., ул. "*****", бл. 4, вх. Г, ап. 32, че дължи сума за консумирана топлинна енергия в общ размер на 880.68 лв. /Осемстотин и осемдесет лв. и 68 ст./ от които: главница, представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия в размер на 789.50 лв. /Седемстотин осемдесет и девет лв. и 50 ст./ за периода от 01.05.2018г. до 30.04.2019г. ; както и сумата от 91.18 лв. /Деветдесет и един лв. и 18 ст./- законна лихва за забава на месечните плащания за периода от 10.07.2018г. до 09.03.2020г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението до окончателното изплащане на сумите, както и направените в настоящото производство съдебни и деловодни разноси.

Ищецът ТОПЛОФИКАЦИЯ - П.” АД твърди, че между топлопреносното предприятие и ответникът била налице облигационно правна връзка създадена по повод продажба на топлинна енергия, тъй като ответника притежавал за процесния период качеството „клиент на топлинна енергия за битови нужди” по смисъла на Параграф 1, т. 2а от ДР от ЗЕ, а отношенията между тях били уредени по начин установен в Общи условия съгласно чл.150, ал.1 от ЗЕ и публикувани във в-к "СъП." бр.29 от 29.04.2008 Съществуващото правоотношение било възникнало с присъединяване на имота, към топлопреносната мрежа и откриване на партида на абоната на топлофициран имот и в

качеството си на "клиент на топлинна енергия за битови нужди" и съгласно Общите условия на договора - ответника бил задължен в 30-ет дневен срок след изтичане на периода, за който се отнася да заплати потребената топлинна енергия в размер посочен в ежемесечните фактури. На основание чл. 139 от ЗЕ, разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост/СЕС/. се извършва чрез система за дялово разпределение при наличието на договор с лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а от закона. В конкретния случай, по време на процесния период лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а от ЗЕ е извършвало услугата „дялово разпределение на топлинната енергия” в изпълнение на разпоредбата на чл. 140, ал. 5 от ЗЕ. Съгласно чл. 155. ал. 1, т. 2 от ЗЕ сумите за топлинна енергия, са начислявани от топлофикация по прогнозни месечни вноски, като след края на отоплителния период, са изготвяни изравнителни сметки от фирмата топлинен счетоводител на база реален отчет на уредите в съответствие с Методиката към Наредба № 16-334 от 06.04.2007 за топлоснабдяване /НТ/. При условие, че резултатът от изравнителните сметки на ответника със сума за доплащане, то тя са прибавя към дължимата сума за процесния период. В случай, че резултатът от изравнителните сметки е сума за възстановяване, то от нея служебно се приспадат просрочените задължения, като се започне от най - старото.

Ответника в законоустановения едномесечен срок, е подал отговор, с който оспорва предявената искова претенция по основание и размер, тъй като няма качеството на потребител на топлинна енергия. В срока за отговор ищеца е направил искане за привличане на трето лице помагач - Д. Б. К. с ЕГН ***** с адрес гр. П., ул. „****“, ***, вх. Г, ет. 1, **, както и е предявил обратен иск срещу това лице.

С определение съдът е конституирал като трето лица- помагач по делото на страната на Общината- Д. Б. К. с ЕГН ***** с адрес гр. П., ул. „****“, ***, вх. Г, ет. 1, ** наемател.

Съдът е приел за съвместно разглеждане и предявения обратен иск от Община П. срещу Д. Б. К. с ЕГН ***** с адрес гр. П., ул. „****“, ***, вх. Г, ет. 1, **.

В срока за отговор по обратния иск Д. Б. К. с ЕГН ***** с адрес гр. П., ул. „****“, ***, вх. Г, ет. 1, **, чрез пълномощника си, е изразил становище, че същия е неоснователен и недоказан, тъй като между него и Община П. няма сключен договор, липсва между тях облигационно правоотношение по силата на което да е длъжен да заплати вземането за топлинна енергия, а на следващо място той няма качеството на клиент на топлинна енергия.

В открито съдебно заседание ищеца редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа така депозираната искова претенция, като моли да бъде уважена изцяло и бъдат присъдени направените по делото разноски, за което представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът, в открито съдебно заседание, редовно призован се представлява от

особен представител, който оспорва изцяло предявената искова претенция при подробно изложени съображение и в писмено възражение и писмени бележки.

Ответника по обратния иск, редовно призован не се явява, не се представлява и не взема становище.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства и ги преценил поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното

Видно от материалите по приложеното ч.гр.д 2458/2020 по описа на Пернишки районен съд се установява, че ищецът е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК против длъжника-ответник в настоящото производство.

По образуваното дело Пернишки районен съд, след като е преценил редовността на подаденото заявление на осн чл. 410 от ГПК е издал заповед за изпълнение №1775/09.06.2020

Срещу издадената заповед за изпълнение в срок е постъпило възражение от длъжника.

Предявен е иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК за признаване на установено, спрямо ответника, че дължи на ищцовото дружество сумата в общ размер 880.68 лв.

Така предявеният иск е за установяване на спорното правоотношение, а не за осъждане на ответника да заплати сумите, като предвид характера на иска в настоящото производство на първо място следва да бъде доказано наличието на облигационна връзка между страните предвид направеното оспорване на ответника, че е потребител на топлинна енергия за процесния период за топлоснабден имот находящ се в гр. П., ул. "****" и няма качество на клиент на топлинна енергия. Поради което топлофикационното дружество следва да докаже наличие на облигационна връзка между него и ответника, в качеството му на „потребител на топлинна енергия“. Качеството „потребител“ има легално определение в Закона за енергетиката, чл. 153, ал.1, и съгласно разпоредбата, потребител на топлинна енергия е всеки собственик и титуляр на вещно право на ползване в сграда- етажна собственост, присъединен към абонатната станция или към нейното самостоятелно отклонение. Доставката на топлинна енергия е задължение на топлопреносното дружество по силата на чл. 102, т.1 вр. с чл. 105, ал.1 от ЗЕЕ /отм./ и чл. 130, т.1 вр. с чл. 133, ал.3 от ЗЕ. Самата топлинна енергия представлява специфичен вид стока, а облигационното отношение между доставчика и потребителя възниква по силата на закона, като самият ред и начин се регулират в “Общите условия”, а цените се определят от ДКЕВР. “Топлофикация П.” АД гр. П. освен, че произвежда топлинна енергия, се явява и топлопреносно предприятие, съгласно §1, т.44 от ДР към ЗЕ. Облигационната връзка между ответника и дружеството е възникнала по силата на закон от момента на закупуване на топлофициран

имот, в който момент той е придобил и качеството потребител. Касателно настоящия случай по делото безспорно се установи, че ответника е собственик на имота посочен в исковата молба, като топлоснабден имот.

По делото е приложен Акт за частна общинска собственост, от който е видно, че собственик на описания в исковата молба топлоснабден имот е Община П..

При анализ на посочените писмени доказателства в тяхната взаимна връзка и обусловеност настоящия съдебен състав достигна до извода, че ответникът е единствен собственик на процесния апартамент.

От изложеното е видно, че не е необходимо сключването на писмен договор между страните, тъй като се касае за един особен вид договор, определен от закона и доразвит в Общите условия на дружеството. Този вид договор е уреден със специален спрямо общите разпоредби на ЗЗД закон, а именно ЗЕ.

След като облигационната връзка е възникнала по силата на закона и се регламентира от него, цените на топлоенергията не се определят от страните по облигационното правоотношение, а от държавен орган – регулатор, топлофикационните дружества не могат да избират своите абонати, а дори са длъжни по закон да ги топлофицират и да приобщават нови абонати, както и потребителите не могат да избират своя топлинен доставчик, с оглед спецификата на доставяната стока и необходимите технически съоръжения за нейното доставяне и потребление, то ЗЕЕЕ /отм./ и ЗЕ се явява специален закон, а правните норми на Европейското законодателство, ТЗ, ЗЗП и други нормативни актове, не могат да дерогират тяхното действие, тъй като последните се явяват общи.

Разглеждането на това основание за възникване отношенията между страните не е извън рамките на заявеното в исковата молба, тъй като освен позоваването на общите условия, ищецът-доставчик на топлинна енергия се позовава и на правоотношение между него и ответника, възникнало и по силата на закона и подзаконовите нормативни актове.

Съгласно чл. 150 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от комисията, в които се определят: 1. правата и задълженията на топлопреносното предприятие и на потребителите; 2. редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на количеството топлинна енергия; 3. отговорността при неизпълнение на задълженията; 4. условията и редът за включване, прекъсване и прекратяване на топлоснабдяването; 5. редът за осигуряване на достъп до отоплителните тела, средствата за търговско измерване или други контролни приспособления; 6. (нова - ДВ, бр. 74 от 2006) редът и сроковете за предоставяне и получаване от потребителите на индивидуалните им сметки за разпределение на топлинна енергия по начин, удостоверяващ

времето, от което тече срокът за възражение, като съответно в ал. 3 на същата разпоредба е предвидено, че в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. Предложените от потребителите и приети от топлопреносните предприятия специални условия се отразяват в писмени допълнителни споразумения. По делото не са ангажирани доказателства за постигнати различни условия между старините, поради което съдът приема, че общите условия са приложими в отношенията между същите.

Посочените Общи условия уреждат взаимоотношенията между страните относно продажбата на топлинна енергия за битови нужди между ищцовото дружество, наричано за краткост "ПРОДАВАЧ" и всички потребители на топлинна енергия, наричани за кратко "КУПУВАЧ", присъединени към топлоснабдителната мрежа на територията на гр. П. и са издадени на основание чл. 150 от ЗЕ. Касае се за закон, който урежда договорните отношения между страните само по отношение на договорите в областта на енергетиката, поради което същият е специален такъв по отношение на ТЗ и ЗЗД, където се изисква писмено приемане на общите условия. Поради това договорът се счита сключен при определените от дружеството общи условия от момента, в който потребителят бъде присъединен към топлопреносната мрежа и започне да консумира топлинна енергия от същата.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от Общите условия, КУПУВАЧЪТ е длъжен да заплаща дължимите се суми в срок, като съгласно чл. 30, ал. 1 заплащането на консумираната топлинна енергия може да стане на 11 месечни вноски и една 12 изравнителна или на ежемесечни вноски, определени по прогнозна консумация. Съгласно чл. 41, ал. 1 от Общите условия, при неизпълнение в срок на задължението за заплащане на топлинната енергия се дължи и обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до деня на постъпване на дължимата се сума. Съответно при сключени договори с търговец по реда на чл. 140, ал. 3 от ЗЕ размерът на потребената топлоенергия се изчислява въз основа на данните на фирмата за дялово разпределение. Самата цена се формира от няколко компонента, като такса мощност /за определен период от процесния/, потребена топлоенергия за общи части от сградата, БТВ . Потреблението на топлоенергия може да се осъществи и чрез преминаващите през банята и помещенията тръби, а що се касае до парната инсталация, тя е обща част от сградата и не подлежи на премахване без решение на общото събрание на етажната съсобственост.

Освен съществуването на договора, за да бъде уважен установителния иск ищецът следва да установи и размера на претендираните задължения на ответника. От заключението на изслушаната по делото съдебно счетоводна експертиза на вещото лице, в което заключение са посочени по компоненти задълженията образуващи крайната цена, се установява, че за процесния период дължимите се суми за главница и лихви са в размер на предявените искове. Не се ангажираха доказателства, че фирмата за топлинно счетоводство

е подала неверни данни на дружеството ищец при проведено годишно отчитане, напротив, видно от заключението на съдебно-техническата експертиза начислените суми са коректни и пресметнати, съгласно методологията, утвърдена от действащата нормативна уредба през процесния период. В случая ищцовата страна твърди един отрицателен факт - липса на плащане по договора за процесния период, който не подлежи на доказване от същата, а на оборване от ответната страна с надлежни за това доказателства, удостоверяващи извършено плащане на дължимата цена, което може да стане само с писмени такива. По делото не са представени документи, доказващи плащане от страна на ответника.

Възражението за изтекла погасителна давност е неоснователно, тъй като първия месечен период, за който се претендира заплащане на доставена толинна енергия е месец май 2017 г., а заявлението за издаване на заповед за изпълнение е подадено на 26.05.2020г., тоест преди изтичане на срока от три години от настъпване на изискуемостта на вземането. Предвид естеството на производството, а именно установително такова, исковата молба се счита предявена на датата на която е подадено заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Предвид на посоченото и възражението за изтекла погасителна давност за част от периода е неоснователно.

По обратния иск:

При извод за основателност на главните установителни искове, съдът следва да разгледа и осъдителните обратни, насочени срещу третото лице. Същите са своевременно предявените, с правно основание по чл. 232, ал. 2, чл. 239 и чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, както и по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, насочени към третото лице-помагач, като ответникът моли Д. Б. К. с ЕГН ***** с адрес гр. П., ул. „*****“, ***, вх. Г, ет. 1, ** да бъде осъден да му заплати сумите, както и законната лихва за забавата на месечните плащания, с твърдения, че това задължение е поето от нея по силата на съществуващо между страните наемно правоотношение. В доказателствена тежест на ищеца по обратните искове е да установи наличието на облигационно (наемно) отношение относно процесния имот и период между него и третото лице ответник по обратните искове въз основа на посочената в исковата молба по обратния иск настанителна заповед, както и неговото съдържание.

По своето предназначение жилищата, представляващи общинска собственост могат се отдават за настаняване под наем на граждани с установени жилищни нужди, като условията и редът за това се определят с наредба на съответния общински съвет. (арг. чл. 43, т. 1, вр. чл. 42, ал. 1, т. 1 и чл. 45а ЗОС). Съгласно чл. 24, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Община П. въз основа на настанителната заповед кметът на общината сключва писмен договор за наем по образец, в който се определят правата и задълженията на страните, включително задължението за заплащане на консумативни разноски.

От представената по делото Заповед № 1667/04.11.2003 г. на кмета на Община П. се установява, че между страните е налице валидно облигационно отношение по силата на

договор за наем от 06.11.2003г., възникнал въз основа на издадената настанителна заповед. Последният е действал през целия процесен период, доколкото ответникът и семейството му са били настанени в процесния имот и няма данни настаняването да е прекъсвано, още повече че и към настоящия момент постоянния и настоящия адрес на ответника по обратния иск са именно на този адрес, както и е получал книжа по настоящето производство на адреса на процесното жилище.

Съгласно чл. 232, ал. 2 от ЗЗД наемателят е длъжен да заплаща разходите, свързани с ползването на вещта, какъвто безспорно е задължението за заплащане на доставената и потребена топлинна енергия. Това задължение на наемателя е вписано и в договора, приложен по делото.

Обратният иск има за предмет притежание на привличащата срещу подпомагащата страна, основано на разпоредбата на чл. 79 ЗЗД за реално изпълнение на договорно задължение, като по своята процесуална характеристика, предявяването на обратен иск по реда на чл. 219, ал.3 ГПК, съставлява последващо обективно съединяване на иски при условията на положителна евентуалност. Уважаването на главния иск е предпоставка за уважаването на евентуалния (макар и той да почива на друго основание, различно от това на главния), като специфичното при обратния иск е създаването на условно изпълнително основание - правото на изпълнение по този иск се поражда едва след като главното задължение е погасено, т. е. след като привличащият ответник е удовлетворил ищеца-кредитор. Както бе посочено, ответникът по обратния иск признава по основание и размер претендираното задължение, поради което следва да бъде осъден да заплати същото, но при условие, че Община П. удовлетвори кредитора „Топлофикация -П.“ АД.

Неоснователно е възражението на ответника, че облигационното правоотношение е възникнало между топлопреносното дружество и наемателя, такава облигационна връзка между тези лица възниква при сключването на писмен договор между тях, при липсата на такъв /какъвто е и настоящия случай/ отговорен е наемодателя.

По отношение на дължимостта на направените разноски, съгласно т. 12 на ТР 4/2013 на ОС ГТК на ВКС, настоящия съдебен състав съобразявайки изхода на спора, и разпределяйки отговорността за разноските, както в исковото така и в заповедното производство, след като установи че ищеца е направил разноски в общ размер 560.00 лв., от които в настоящето производство - 485.00 лв., както следва: държавна такса - 25.00 лв., депозити за експертизи - 350.00 лв., юристконсулско възнаграждение - 100.00 лв., други деловодни разноски - 10.00 лв., и в заповедното - 75.00 лв., от които 25.00 лв. - държавна такса и 50.00 лв. - юристконсулско възнаграждение, следва да присъди в полза на ищеца сумата от в общ размер от 560.00 лв. , съответстваща на уважената част от иска.

Предвид приетият за основателен обратен иск, Община П. също има право на разноски по предявения срещу Д. Б. К. с ЕГН ***** с адрес гр. П., ул. „****“, **, вх.

Г, ет. 1, ** иск. Такива са доказани в размер на 50,00 лева за заплатена държавна такса. Претендирано е и юрисконсултско възнаграждение в размер на 300,00 лева. По правилото на чл. 78, ал. 8 и след като съобрази, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в полза на Община П. в размер на 100.00 лева и в нейна полза следва да бъдат присъдени разноси в общ размер на 150,00 лева.

Водим от горните мотиви и на осн. чл. 422 във вр с чл. 415 от ГПК СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на по отношение на Община П. с ЕИК 000386751, със седалище и адрес на управление гр. П., пл. "Св. Иван Рилски" №1, представлявана от кмета с ЕГН , с адрес гр. П., ул. "*****", бл. 4, вх. Г, ап. 32 че ДЪЛЖИ на ТОПЛОФИКАЦИЯ - П." АД с ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление гр. П. 2303 кв. „Мошино” ТЕЦ „Република”, представлявано от Изпълнителния директор СУМАТА в общ размер от 880.68 лв. /Осемстотин и осемдесет лв. и 68 ст./ от които: главница, представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия в размер на 789.50 лв. /Седемстотин осемдесет и девет лв. и 50 ст./ за апартамент, находящ се на адрес гр. П., ул. "*****", бл. 4, вх. Г, ап. 32 за периода от 01.05.2018г. до 30.04.2019г. , както и сумата от 91.18 лв. /Деветдесет и един лв. и 18 ст./ законна лихва за забава на месечните плащания за периода от 10.07.2018г. до 09.03.2020г. , ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението - 05.06.2020г. до окончателното изплащане на сумите както и лихва за забава от датата на подаване на Заявлението по чл.410 ГПК, за което е издадена заповед изпълнение на парично задължение по чл. 410 № 1775/09.06.2020 по ч.гр. д. № 2458/2020 по описа на Районен съд П..

ОСЪЖДА Община П. с ЕИК 000386751, със седалище и адрес на управление гр. П., пл. "Св. Иван Рилски" №1, представлявана от кмета с ЕГН , с адрес гр. П., ул. "***** **ДА ЗАПЛАТИ** на ТОПЛОФИКАЦИЯ - П." АД с ЕИК 113012360 и със седалище и адрес на управление гр. П. 2303 кв. „Мошино” ТЕЦ „Република”, представлявано от Изпълнителния директор СУМАТА от 560.00 лв. /Петстотин и шестдесет лв. и 00 ст./, представляваща направените съдебно деловодни разноси в настоящето и заповедното производство, съразмерно уважената част на иска.

ОСЪЖДА Д. Б. К. с ЕГН ***** с адрес гр. П., ул. „*****“, ***, вх. Г, ет. 1, ** – наемател на общинско жилище **ДА ЗАПЛАТИ НА** „ОБЩИНА П.“, ЕИК: 000386751, представлявана от кмета на общината СУМАТА в общ размер от 880.68 лв. /Осемстотин и осемдесет лв. и 68 ст./ от които: главница, представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия в размер на 789.50 лв. /Седемстотин осемдесет и девет лв. и 50 ст./ за апартамент, находящ се на адрес гр. П., ул. "*****", бл. 4, вх. Г, ап. 32 за периода от 01.05.2018г. до 30.04.2019г. , както и сумата от 91.18 лв. /Деветдесет и един лв. и 18 ст./

законна лихва за забава на месечните плащания за периода от 10.07.2018г. до 09.03.2020г. , ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението - 05.06.2020г. до окончателното изплащане на сумите както и лихва за забава от датата на подаване на Заявлението по чл.410 ГПК, за което е издадена заповед изпълнение на парично задължение по чл. 410 № 1775/09.06.2020 по ч.гр. д. № 2458/2020 по описа на Районен съд П., **ПРИ УСЛОВИЕ, че ОБЩИНА П.“ , ЕИК: 000386751 ЗАПЛАТИ НА първоначалния ищец по делото "ТОПЛОФИКАЦИЯ - П." АД – със седалище и адрес на управление гр. П., кв. ”Мошино”, ТЕЦ “Република“ ТАЗИ СУМА.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК ответникът по обратния иск Д. Б. К. с ЕГН ***** с адрес гр. П., ул. „****“, ***, вх. Г, ет. 1, ** да заплати на „ОБЩИНА П.“ , ЕИК: 000386751, представлявана от законния си представител Станислав Владимиров, сумата от 150,00 /Сто и петдесет/ лева- разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК ответникът по обратния иск Д. Б. К. с ЕГН ***** с адрес гр. П., ул. „****“, ***, вх. Г, ет. 1, **, да заплати на „ОБЩИНА П.“ , ЕИК: 000386751, представлявана от кмета на общината, сумата от 560.00 лв. /Петстотин и шестдесет лв. и 00 ст./, **ПРИ УСЛОВИЕ, че ОБЩИНА П.“ , ЕИК: 000386751, представлявана от кмета на общината ЗАПЛАТИ НА първоначалния ищец по делото "ТОПЛОФИКАЦИЯ - П." АД – със седалище и адрес на управление гр. П., кв. ”Мошино”, ТЕЦ “Република“ ТАЗИ СУМА.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в **двуседмичен срок** от връчването му на страните пред Пернишки окръжен съд.

След влизане на решението в сила, да се изготви заверен препис от същото за прилагане по ч.гр.д. 2458/2020 по описа на съда, като същото бъде върнато и докладвано на съдията-докладчик издал заповед № 1775/09.06.2020

Съдия при Районен съд – П.: _____